

Twee Vampiers

Wie zijn die twee daar in de schuur?
Ze zien er vreemd uit.
Lange, zwarte mantels dragen ze.
Hun gezichten zijn wit.
Ze zien er eng uit.
Vooral hun hoektanden.
Die zijn lang en spits.
Vampiers!

‘Ik heb dorst,’ zegt de ene.
De andere knikt.
‘Ik ook.
Dorsssst.’
Hij sist tussen zijn tanden.
‘Kom mee.’
Ze sluipen de schuur uit.

Achter een raam brandt licht.
Er staat een vrouw in de keuken.
De vampiers sluipen langs het raam.

De vrouw ziet hen niet.
Zachtjes gaat de deur open.
De vampiers kijken elkaar aan.
'Nu!' sissen ze.
Met een kreet rennen ze naar binnen.
De vrouw kijkt verschrikt om.
Ze ziet twee witte gezichten.
'Wij zijn vampiers,' roept een van de twee.
'Wij willen bloed.'
'En vlug,' roept de andere.
'Lieve help,' zegt de vrouw.
'Ik schrok me half dood.
Wat een engerds zijn jullie.'
Ze zet twee glazen neer.
Dan pakt ze een fles uit de kast.
Ze giet de glazen vol.
Nu zijn ze rood.
Bloedrood.
'Ziezo,' zegt de vrouw.
'Bloed voor de vampiers.'
'Ha, lekker,' grommen de vampiers.
Ze nemen een grote slok.
Maar dat gaat moeilijk, met die lange tanden.
De vampiers verslikken zich.
Hun tanden vallen uit hun mond.
De vrouw lacht.

‘Arme vampiers.’

De vampiers rapen de tanden op.

‘Hoe drinken echte vampiers dan?’

‘Echte vampiers bijten,’ zegt de vrouw.

‘Ze bijten je in je nek.

Daarna drinken ze je bloed.’

De twee drinken hun glas leeg.

‘Kom mee, we gaan weer.’

Ze doen de tanden in hun mond.

Vlug rennen ze de keuken uit.

De vrouw kijkt hen na.

‘Over een half uur binnenkomen,’ roept ze.

‘Ja, mama,’ zegt de ene vampier.

‘Ja, buurvrouw,’ zegt de andere.

Lot

Lot loopt met een tas door de straat.
Ze is naar de winkel geweest.
Het is stil op straat.
Het is ook al bijna donker.
Lot ziet niet dat twee figuren haar volgen.
Twee figuren met lange, zwarte mantels.
Ze sluipen van boom tot boom.
Lot heeft niets in de gaten.
Opeens staat er iemand voor haar.
Hij heeft een spierwit gezicht.
'Ha,' sist hij.
'Jou moet ik hebben.
Ik ben een vampier en ik drink bloed.'
Hij spert zijn mond open.
Zijn hoektanden zijn erg lang.
Lot geeft een gil van schrik.
Ze draait zich om.
Maar vlak achter haar staat nog een vampier.
Hij klappert met zijn tanden.
'Mag ik even bijten?' grijnst hij.

De tas van Lot glipt uit haar hand.
In de tas kraakt iets.
Plots gaat er een deur open.
'Kees, Gijs, binnenkomen!
Het is al haast donker.'
De vampiers grommen.
'Hè, altijd als het leuk wordt...'
Lot stampst woest op de grond.
'Stommerds!
Kijk eens wat jullie gedaan hebben.
Er zaten eieren in mijn tas.
Die zijn nu kapot.'

Lot moet er bijna van huilen.
Maar de vampiers zijn al weg.
'Wacht maar,' zegt Lot.
'Ik krijg jullie nog wel.'

Gijs ligt in bed.
Kees logeert bij Gijs.
Vampiers horen bij elkaar.
De mantels hangen op de stoel.
En de tanden zitten in een doosje.
'Leuk was dat,' zegt Kees.
'Nou,' zegt Gijs.
'Die Lot schrok echt van ons.'

Hij giechelt.
'Morgen doen we het weer.
Het is fijn om vampier te zijn.
Lekker iedereen bang maken.'

Gijs doet het licht uit.
Dan pakt hij zijn beer.
Kees tuurt in het donker.
De maan schijnt door het gordijn.
Echte vampiers leven 's nachts, denkt Kees.
Dan gaan ze op jacht.
Op zoek naar bloed.
Het is doodstil in de kamer.
'Gijs, ben je wakker?' fluistert Kees.
Gijs geeft geen antwoord.
Hij slaapt al.
Kees denkt aan echte vampiers.
Hij kruipt diep onder de dekens.